Zaterdag, 30 Mei 1942 DAGBLAD 59ste Jaargang, No. 3612

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

BRITSE LEEUW SLAAT TOE.

In LIBYE: heftige tegenaanvallen.
In FRANKRIJK: felle bombardementen.
In MIDDELLANDSE ZEE: de vloot bij Gibraltar.
Marshall belooft invasie Europa.

DE AMERIKAANSE PRODUCTIE.

Ondersecretaris van Oorlog Robert Patterson stelde gisteravond in een redevoering vast, dat de Verenigde Staten dit jaar de door President Roosevelt beoogde productie van 50.000 vliegtuigen zullen overtreffen. Hij zeide, dat de productie van tanks en munitie eveneens nieuwe hoogten zal bereiken.

„Wij tellen onze tanks niet meer bij tientallen of honderdtallen, doch bij duizenden". Hij deelde mede, dat de productie van vliegtuigen de 50.000 per jaar met een groot surplus zal overtreffen (New York, (AP) 29.5).

FORMELE MEXICAANSE OORLOGSVERKLARING IN ZICHT.

Gemeld wordt, dat de vier comité's van de Kamerleden, die het voorstel van den Mexicaansen President Avila Camacho om der As de oorlog te verklaren, bestuderen, het voorstel gunstig gestemd zijn en de zaak ter stemming voorlegden aan de Kamer.

De 4 Comité's bestaan uit een comité voor grondwettelijke aangelegenheden, één voor Regeringsaangelegenheden, één voor Nationale verdediging en één voor buitenlandse betrekkingen (Mexico, (AP) 29.5).

HET MEXICAANSE CONGRES DEBATTEERT.

De Kamer van Afgevaardigden ging om 14.27 uur uiteen na meer dan twee uren te hebben gedebatteerd over de wet van den President om de oorlog te verklaren. De Kamer zal weer bijeenkomen om 18.30 uur om de besprekingen voort te zetten en hedenavond te stemmen (Mexico, (AP) 29.5).

DUITSLAND NIET GEINTERESSEERD IN MEXICO'S OORLOGSVERKLARING.

Opmerkende, dat Mexico zijn vijandigheid tegen Duitsland, Italië en Japan heeft te kennen gegeven, zeide Dr. Paul Schmidt, Hoofd van het Duitse Bureau voor de Buitenlandse pers: „Wij denken niet, dat dit zo belangrijk is om er enig in geïnteresseerd te zijn. Dientengevolge is een commentaar overbodig" (Berlijn, (AP) 29.5).

NAZIE-HANDLANGERS IN BRAZILIË INGEREKEND.

De Braziliaanse politie deelde mede in de staat Santa Catarina 29 nazie-propagandistische helpers, waaronder een protestantse geestelijke, wiens huis als hoofdkwartier diende voor de nazie-propaganda, te hebben gearresteerd. Onder de gevangen genomen Duitsers en Brazilianen bevonden zich drie meisjes van wie medegedeeld wordt, dat zij actief waren in het verspreiden van de nazie-propaganda (Rio de Janeiro, (AP) 29.5).

DE VERKLARINGEN VAN GENERAAL MARSHALL.

Generaal George Marshall verklaarde in een rede te West Point, dat een invasie van het Europese vasteland zal worden ondernomen en dat de Noordamerikaanse troepen zullen landen in Frankrijk. Deze verklaring was vooral van belang, gezien de huidige besprekingen van hoge Noordamerikaanse legerofficieren in Londen. De verklaring dat een Noordamerikaanse strijdkrachten „in Frankrijk zullen landen" was de eerste definitieve verklaring van een Noordamerikaanse autoriteit, dat een grondoffensief tegen het vasteland deel uitmaakt van de Anglo-Amerikaanse strategie. Marshall herinnerde eraan, dat vóór 7 December de leden van het Congres wensten te weten „waar de Amerikaanse soldaten zouden moeten vechten en wat de dringende noodzaak was van het leger, dat wij poogden te organiseren en te oefenen". „In antwoord commentarieerde ik gewoonlijk op het feit, dat wij vroeger hadden gevochten in Frankrijk, Italië, Duitsland, in Afrika en het Verre Oosten, in Siberië en het Noorden van Rusland.

Niemand kon zeggen wat de toekomst voor ons inhield. Doch één ding was voor mij duidelijk: dat wij ons moesten voorbereiden om overal te vechten en op korte termijn. De mogelijkheden waren niet overdreven, want heden vinden wij de Amerikaanse soldaten over de gehele Stille Oceaan, in Birma, China, en Brits Indië.

Zij hebben over Japan gevlogen. Zij landden in Engeland en zij zullen landen in Frankrijk. Wij zijn vastbesloten, dat vóór de zon ondergaat na deze verschrikkelijke worsteling, onze vlag over de gehele wereld zal worden erkend als een symbool van vrijheid te ener zijde en van overweldigende macht te anderer zijde".

Marshall zeide, dat het Noordamerikaanse volk „solied staat achter het leger en volgaarne elke maatregel steunt voor de voortzetting van de oorlog en dat het met kalme moed de wisselvalligheden onder ogen ziet, welke onvermijdelijk zijn in een oorlog, die zich naar de vier hoeken der aarde uitstrekt. Deze houding wordt tot uitdrukking gebracht in het heldhaftige gedrag van de ouders en echtgenoten van de mannen, die tot het laatste ogenblik vochten in de Philippijnen. Hun zielskracht was schitterend gedurende die folterende dagen van tragische onzekerheid betreffende het lot hunner zonen en echtgenoten. De brieven, die mij hebben bereikt van de moeders of vrouwen van de mannen, die verloren gingen in die homerische strijd, zijn mijn grootste verzekering, dat Amerika zich heeft gehard voor de vreselijke worsteling met onbuigbare vastberadenheid om de volledige overwinning te forceren, beslissend en uiteindelijk".

Marshall zeide, dat het leger waartoe de cadetten binnen twee weken zullen toetreden als tweede luitenants, in lichaamsbouw, in natuurlijke vaardigheid en in verstand het fijnste ter wereld is (West Point, (AP) 29.5).

STIMSON WAARSCHUWT VOOR BOMBARDEMENT VAN DE V.S.

Op een persconferentie zeide de Noordamerikaanse Secretaris van Oorlog Henry Lewis Stimson, dat het Departement van Oorlog een Japanse luchtaanval op de Verenigde Staten onvermijdelijk acht als een antwoord voor het Noordamerikaanse bombardement van Tokio en andere Japanse steden.

Hij zeide, dat het leger alles doet om het hoofd te bieden aan een verwachte aanval, waarschijnlijk op de Westkust. „Wat echter ook gebeure, zullen wij onze meest doeltreffende defensie — de voorbereidingen voor een groot offensief — niet laten verslappen."

Stimson zeide, dat het „verlies aan prestige" van Japan als resultaat van de Noordamerikaanse luchtaanval een Japanse poging voor een bombardement onvermijdelijk heeft gemaakt en dat het „niet ondenkbaar" is, dat Japan zal pogen deze hoofdstad te bombarderen. Stimson commentarieerde: „De Verenigde Staten hebben door Generaal Doolittle zulk een bijtende verrassende slag toegebracht aan de Japanners als bewezen wordt door hun opschepperij over Japans onkwetsbaarheid op het ogenblik, dat de bommenwerpers over kwamen. Voor elkeen, die de Oosterse mentaliteit kent, is het duidelijk, dat de aanval een uiterst groot verlies aan prestige is, welke volgens de Oosterse psychologie slechts kan worden weggevaagd door een terugslag — indien mogelijk een grotere slag.

Die situatie is heden voor ons van biezonder groot belang; om ons gereed te maken voor wat onvermijdelijk schijnt. Wij zijn ten volle bedacht op dit haast onvermijdelijke gevolg van de aanval op Tokio en doen alles wat wij kunnen om zulk een terugslag af te wenden". Stimson merkte op, dat zowel hij als Generaal Marshall, Hoofd van Staf, hadden gewaarschuwd, dat „met onze uitgebreide kustlijn er zoiets als een volmaakte defensie tegen aanvallen niet bestaat" (Washington, (AP) 29.5).

BRITSE VLOOTEENHEDEN ARRIVEREN TE GIBRALTAR.

De Duitse radio, die een bericht uitzond van Algeciras, deelde mede, dat het Britse slagschip „Malaya", het vliegdekschip „Eagle", vijf grote duikboten, waaronder een onder Poolse vlag en zes torpedojagers in Gibraltar zijn aangekomen (Berlijn, (AP) 29.5).

Het nieuws van vandaag.

Een oorlog brengt onkosten mede. En in de Verenigde Staten gevoelt men dit ter dege. Na de val van Frankrijk zijn de Verenigde Staten begonnen het defensie-programma op te voeren. In Maart 1941 bedroegen de defensie-uitgaven reeds $ 1.000.000.000. Negen maanden daarna — de maand van Pearl Harbor — was dit bedrag verdubbeld. En thans is men reeds op een bedrag van $ 3.000.000.000. Men schat, dat tegen het einde van dit jaar de uitgaven nogmaals verdubbeld zullen zijn. Hoe groot zulk een bedrag is blijkt wel uit het feit, dat één millioen reeds zoveel is, dat er in de ganse Heilige Schrift nog niet eens een millioen woorden staan! In de Verenigde Staten verwacht men, dat in het belastingjaar 1943 maar even $ 67.000.000.000 zal worden genoteerd aan oorlogsuitgaven, tegen $ 1.139.878.687 voor oorlogsuitgaven gedurende het jaar 1939.

Gepaard hiermede gaat een stijging van de levensstandaard. In de Verenigde Staten reeds een 15%. Voor een gedeelte is dit een gevolg van de moeilijkheden in de aanvoer. Er is elders voedsel genoeg, maar de scheepsruimte ontbreekt.

In ons eigen gebiedsdeel ondervindt men dezelfde moeilijkheden trouwens. Maar onder dit alles vliegt de oorlogsproductie omhoog. Het is vandaag en morgen het feest van het Vrije Frankrijk en op blz. 4 leest men hoe Charles de Gaulle zijn ganse leven lang al gehamerd heeft op de aanmaak van tanks en gevechtswagens. Vliegtuigen zijn nodig. En het trieste was, dat alle geallieerde landen dit niet inzagen, dat de Gaulle erom naar Indië werd geënvoyeerd. In de Verenigde Staten is men al lang doende om de vliegtuigproductie op te voeren. In de bioscopen hebben wij gezien, hoe de autofabrieken in vliegtuigfabrieken werden veranderd. Meer dan 50.000 vliegtuigen per jaar zullen er in de Verenigde Staten dit jaar gereed komen, aldus de Ondersecretaris van Oorlog: Robert Patterson (blz. 1).

De laatste dagen worden steeds soortgelijke berichten vernomen. Maar ook hoort men, hoe de Raf voort gaat vliegtuigfabrieken in Frankrijk te bombarderen, nu weer vlak bij Parijs (blz. 3). Generaal Marshall zeide overigens, dat Noordamerikaanse troepen gereed staan voor de aanval op het Europese vasteland (blz. 1).

Heydrich is reeds gewroken met 18 executies. Volgens een Italiaans bericht is Heydrich er ernstig aan toe. Volgens berichten uit Zwitserland en Londen is hij dood (blz. 1).

Een bizonder aardige damesrubriek staat ditmaal op blz. 4. Er in wordt verteld van de dames in de Verenigde Staten, haar organisaties, haar werk, woninginrichting (gefotografeerd hout bij wijze van behangselpapier). Van de damesrubriek verklaarde eens de Heer V.B.: ik lees haar altijd het eerst, als ware zij een gedicht.

TOESTAND HEYDRICH ERNSTIG.

De toestand van Heydrich wordt beschreven als nog steeds ernstig (Berlijn, (AP) 29.5).

HEYDRICH OVERLEDEN?

De „Daily Mail" zeide in een bericht van de Duitse grens, dat „Heydrich hedenavond overleed in een klein particulier hospitaal in Praag volgens onbevestigde berichten uit neutrale bronnen" (Londen, (AP) 29.5).

HEYDRICH NOG NIET DOOD!

De Britse radio, welke werd gehoord door de Columbia Broadcasting System, zeide, dat er „in Bern geruchten de ronde doen, dat Reinhard Heydrich in Praag gestorven is, doch dat deze berichten niet bevestigd zijn." Heydrich, die doorging als Rijksprotector van Boheme-Moravië en nummer 2 gestapo-baas, werd gewond bij een moordaanslag, welke twee dagen geleden op zijn leven werd gedaan. Het laatste bericht van de Duitse radio deelde mede, dat zijn toestand ernstig was (New York, (AP) 29.5).

HEYDRICH ERNSTIG.

Een Stefani-bericht uit Praag kort na middernacht zeide, dat de toestand van Reinhard Heydrich critiek bleef. Het Italiaanse bericht kwam verschillende uren nadat de geruchten de ronde deden, dat de aangevallen nazieleider was overleden (Bern, (AP) 29.5).

200 GIJZELAARS GEVAT.

De radio van Moskou deelde mede, dat de Gestapo in de provincies Boheme en Moravië reeds 200 gijzelaars heeft gevat, die in gevaar verkeren te worden doodgeschoten, indien de mannen, welke Heydrich aanvielen, niet worden ontdekt (Londen, (AP) 29.5).

EXECUTIES IN PRAAG.

De radio van Praag maakte bekend, dat nog drie of vier personen werden geëxecuteerd voor het schuilhouden van niet geregistreerde personen, in verband met de activiteiten tegen de nazie-autoriteiten. Deze werden ter dood gebracht behalve de 6 andere personen, die gisteravond werden geëxecuteerd in verband met de aanval op den nazie-leider Reinhard Heydrich (Londen, (AP) 29.5).

NOG 12 TSJECHEN

De radio van Praag maakte bekend, dat nog 12 personen, waaronder 4 vrouwen, werden ter dood veroordeeld door de Duitse krijgsraad en heden werden geëxecuteerd. Dit bracht het totaal op 18 personen, die geëxecuteerd werden binnen 2 dagen (Bern, (AP) 30.5).

VERRADERS ZULLEN HUN STRAF NIET ONTLOPEN.

De Tsjechoslowaakse Regering vaardigde een proclamatie uit, welke voor de Tsjechoslowaken door de radio zal worden uitgezonden. Hierin wordt verklaard, dat „er op de wereld geen vrede en recht zal bestaan, tenzij de Duitsers streng gestraft worden voor hun misdaden." Tevens werd gewaarschuwd, dat „elkeen, die zich bezoedelt door samenwerking met den moorddadigen vijand, zijn rechtmatige straf niet zal ontlopen" (Londen, (AP) 29.5).

GESTAPO ACTIEF IN BELGIË.

Naar vermeld wordt, zou de Gestapo actief zijn in België. Het Belgische Regeringsnieuwsagentschap meldde, dat 8 Katholieke Padvinders en een Kapelaan werden gearresteerd te Alost. Het agentschap zeide, dat de Leider van de Socialistische Jeugd-Garde beweging te Brussel ook in verzekerde bewaring werd gesteld (Londen, (AP) 29.5).

BELANGRIJKE VERGADERING VAN FRANSE MINISTERRAAD.

Radio-Parijs deelde mede, dat de Franse Ministerraad heden zal bijeenkomen met Pétain, die vannacht te Vichy teruggekeerd is na een troepeninspectie te Chateau-Roux. De radio zeide, dat de bijeenkomst van groot belang zal zijn. Bepaalde aangelegenheden, die verband houden met de Franse binnenlandse politiek zullen er worden besproken (Londen, (AP) 29.5).

Voor God en Democratie

Het is jammer, dat de Amerikaanse boeken over het algemeen nog al prijzig zijn, want dit blijkt een groot bezwaar te zijn voor een ruime afzet onder het kleine aantal katholieke kopers alhier. Dit is vooral te betreuren, omdat het daardoor onmogelijk wordt eens nader kennis te maken met de Amerikaanse katholieke schrijvers, hetgeen eigenlijk van groot belang is. Wij zijn verwend door het grote aanbod van katholieke lectuur op allerlei gebied van Nederland, terwijl de beste Franse, Duitse of Engelse katholieke schrijvers niet alleen onze boekenkast sieren, maar ons ook niet vreemd waren.

Ofschoon de taal geen bezwaar behoefde te zijn, kenden we de Noordamerikaanse katholieke schrijvers bijna niet, noch in het oorspronkelijke, noch in vertaling, terwijl men evenmin aanhalingen vond uit hun werken.

Toch bezitten de Verenigde Staten reeds tientallen van jaren een katholieke Universiteit. Men mag slechts hopen, dat onkunde onzerzijds de oorzaak is van onze onwetendheid in dezen, want het al of niet bestaan van een gedegen katholieke litterateur op allerlei gebied is van het grootste belang, niet alleen voor katholiek Amerika, maar voor geheel Amerika en daarmede voor de gehele wereld. Juist in een land, waar de techniek losgelaten is en zijn hoogste triomfen viert en dat in zo'n sterke mate kapitalistisch en groot-kapitalistisch is georiënteerd, is een bezonken principiële katholieke wetenschap op allerlei wereldlijk gebied, vooral op dat der staatkunde en maatschappijleer, broodnodig.

Dat er in de V.S. — voorzover wij er over kunnen oordelen — zo weinig scheppende oorspronkelijke katholieke wetenschap is, behoeft niet geheel te verwonderen. Ongeveer 1/6 — 1/6 van de bevolking van ± 120 millioen is katholiek, doch zoals bijna overal ter wereld behoren de katholieken voor het overgrootste gedeelte niet tot de „leisure classes", de welvarende klassen der bevolking, die tijd, gelegenheid en middelen hebben, om zich om wat anders te bekommeren dan om het bidden en werken voor het dagelijkse brood.

Een groot gedeelte der katholieken wordt bovendien gevormd door Poolse en Italiaanse arbeiders, die nog lang vasthouden aan hun moedertaal en zodoende voorlopig niet meehelpen een katholieke Angelsaksische cultuur te vormen.

Hoe het ook zij, als er lezenswaardige katholieke en Amerikaanse litteratuur in algemene zin bestond, dan wisten wij er toch bitter weinig van af en brengt de oorlogstijd daarin een kleine verandering.

Na deze wat lange, — maar misschien niet geheel overbodige — inleiding willen wij eindelijk de aandacht vestigen op het boek van James A. Magner: „For God and Democracy" [1])

Het boekje wil een inzicht geven in de rol, welke de Noordamerikaanse katholieken in het openbare en sociale leven eigenlijk moeten spelen en in zekere zin ook met het daarom in het Nederlands een beknopt handboek voor katholieke sociale actie kunnen noemen.

Het eerste gedeelte van het boek behandelt de verhouding van kerk en staat en de verantwoordelijkheid der katholieken als staatsburgers en verdedigers der democratie en van verdraagzaamheid tussen de rassen. Enige interessante hoofdstukken daaruit luiden: Ballots not Bullets, d.w.z. dat „stemmen" m.a.w. argumenten en geen kogels de beslissing moeten geven en verder „Training for democracy", waarin op de noodzakelijkheid gewezen wordt reeds vroeg te beginnen met het opvoeden in en voor de democratische gezindheid in huisgezin en school.

Het tweede deel geeft aan, wat de katholieken in samenwerking met andere positieve krachten dienen te doen voor de verdere opbouw en bloei van geestelijk, zedelijk, economisch en sociaal leven van het land.

Houding der katholieken te negatief in de V.S. en....... hier.

Het boek betoogt in de aanvang ook zeer juist, dat in de V.S. — en wij weten er ook van mee te praten — de houding der katholieken veel te negatief is geweest, nl. afweer tegen aanvallen, en veel te weinig positief opbouwend en aanvallend, hetgeen natuurlijk wat anders is dan agressief.

Sterk wordt de nadruk gelegd op de sociale en maatschappelijke betekenis van huwelijk en huisgezin voor een gezonde maatschappij. In de V.S., waar iedereen op elk uur van de dag of nacht, in ernst of spot kan trouwen, mits hij slechts een „breedvoelenden" geestelijke — maar natuurlijk geen katholiek! — of vrederechter kan vinden, en waar iedereen zeer gemakkelijk om de meest futiele redenen kan scheiden en onbeperkt hertrouwen is dit nog meer nodig dan bij ons.

Het boek geeft verschillende interessante kijkjes op de Noordamerikaanse toestanden, die we misschien wel wisten, maar die ons dan toch weer eens de zaak onder een ander licht doen zien.

Minachting voor katholieken, Joden en kleurlingen in bepaalde kringen in de V.S. en...... hier.

Zoals in gemengde landen meer voorkomt vindt men ook in de Verenigde Staten de vrees voor de invloed der katholieken, die ze daar niet alleen moeten delen met het Joden — zoals elders — maar bijv. ook met de kleurlingen.

Deze laatste volksgroep maakt de Verenigde Staten interessant, omdat de tegenstelling tussen blank en zwart daar zeker even groot is als in bepaalde kringen alhier en de katholieken in de Verenigde Staten evengoed als hier tot de grote voorvechters behoren van gelijkstelling tussen de rassen. De geweldadén, waaraan de katholieken in sommige staten van tijd tot tijd bloot

[1]) Uitgegeven door MacMillan New York, 158 blz., $ 1.50. James A. Magner is katholiek priester, doceert Engelse letterkunde en Italiaans aan het Seminarie te Chicago. Priester Magner heeft bekendheid verworven door lezingen op velerlei gebied.

staan — men herinnere zich even de Ku Klux Klan van enige jaren terug — brengen den schrijver er uiteraard toe sterker de alleen-geldigheid van het wettig gezag en recht en wet te beklemtonen, dan zulks bij ons noodzakelijk zou zijn.

Gevaar der democratie is, dat de burgers nalaten een wakend oog te houden op hun bewindslieden.

Magner behandelt uitvoerig de voorwaarden waaronder een goede democratie alleen kan gedijen. De burgers moeten doordrongen zijn van de essentiële waarde van de menselijke persoonlijkheid en bereid zijn op basis van gelijke rechten en belangen hun wettige invloed in openbare zaken te doen gelden. Het evenwicht tussen vrijheid en gezag; rechten en plichten; gerechtigheid en hardheid van de wet; verwerkelijking van sociale wensen en geduldig afwachten ligt slechts zolang in de handen van het volk, als dit zelf in staat is verantwoordelijkheid te dragen en te handelen in harmonie en verdraagzaamheid. Dit eist echter niet alleen goede wil, maar ook diep gevestigde gewoonten, die samengevat kunnen worden in het begrip „burgerdeugd". Verder heet het, dat de kracht zowel als de zwakheid van de democratie afhankelijk is van de bekwaamheid en deelneming van de burgers in de openbare zaak. Het grootste gevaar voor een democratie is, dat de burgers nalaten een wakend oog te houden op hun bewindslieden en zodoende niet zorgen, dat 's lands zaken eerlijk en goed behartigd worden, omdat op de tegenwoordige „democratie" liever gezegd de democratische bewindslieden nog heel wat is aan te merken.

Al heel merkwaardig zijn de beweegredenen, waarom Magner zich tegen een katholieke politieke partij in de Verenigde Staten verklaart.

„Moet de katholieke kerk een politieke partij vormen en zullen katholieke candidaten een betrouwbare waarborg zijn voor burgerlijke integriteit", vraagt hij zich af! En het antwoord is niet erg vleiend.

De menselijke natuur is dezelfde in een katholiek, protestant, jood of heiden. In het algemeen kan gezegd worden, dat ook katholieken — evenals hun niet-katholieke medebroeders, — vatbaar gebleken zijn voor corrupte systemen en handelingen.

Het officieel meedoen van de kerk —wat ons al heel vreemd lijkt—of een katholieke partij in de politiek zal althans in de Verenigde Staten die menselijke natuur niet veranderen, noch de bekroning tot meeknoeien wegnemen, maar wel misschien de godsdienst verwikkelen in zaken op een gebied en in een rol, waarvoor ze helemaal niet bestemd is!

Ook hierin zou men, natuurlijk met de nodige bescheidenheid, toch weer kunnen wijzen op de R.K. Staatspartij en mogen we dan toch wel van „Hollandia docet" spreken. Wel behoren volgens Magner de katholieken individueel aan politiek te doen, als burgers, die niet alleen het recht, maar ook de plicht hebben deel te nemen aan het openbare leven om daarin het volle gewicht te doen wegen van gerechtigheid, patriottisme, sociaal werk, dienstvaardigheid en nauwgezetheid van geweten, die de Christen van de Kerk leren kan.

Indien de katholieken menen dat zij in het openbare leven niet voldoende vertegenwoordigd zijn, hebben ze dat aan zich zelf te wijten. Katholieke belangen en idealen hebben recht op erkenning, doch dit zullen ze niet krijgen, zolang de katholieken zelf den principiëlen quaesties niet de voorrang geven, doch de politiek beschouwen als bron van persoonlijke ongerechtvaardigde voordelen.

De vereisten voor een bestuurder.

De katholieke actie op politiek terrein moet gericht zijn op een goed bestuur benevens de ontwikkeling van zedelijke en ethische waarden en daarvoor dienen mannen gekozen te worden, die, behalve hun technische bekwaamheden als bestuurder, een onkreukbaar karakter hebben en in hun beleid uitgaan van de juiste beginselen. Deze mannen zelf hebben dan tot basis een burgerij nodig, die zelf ook het algemeen belang weet te stellen boven persoonlijk gewin en de gerechtigheid in het burgerlijke en sociale leven te zien doorgevoerd.

Magner wijst in een slot-hoofdstuk op de plicht der katholieken op internationaal terrein. Ook de volken hebben in hun onderling gedrag de wetten der moraal te eerbiedigen en de schrijver betreurt het, dat er zo weinig katholieken in de diplomatie werkzaam zijn. Vooral voor de verhouding tussen het overwegend protestantse liberale Noord Amerika en het katholiek georiënteerde Zuid Amerika zouden goede katholieke diplomaten zeer nuttig werkzaam kunnen zijn.

LUCHTALARM.

Brandwacht betrekken op de bovenste verdieping of zolder.

Ga niet op de kruispunten staan kijken naar hetgeen gaat gebeuren.

Curaçao.

VOORBEREIDENDE WERKZAAMHEDEN VOOR DE HULDIGING VAN GOUVERNEUR WOUTERS.

In de Statenzaal is gistermiddag een Commissie opgericht tot huldiging van Gouverneur Gielliam J. J. Wouters bij zijn aanstaand vertrek. Het voorlopig comité onder leiding van Dr. William Ch. de la Try Ellis had daartoe een groot aantal vooraanstaande personen uit alle kringen en gezindten van de Curaçaose samenleving bijeengeroepen tot het bijwonen van een vergadering.

Nadat de voorlopige voorzitter Dr. de la Try Ellis de vergadering geopend had, werd op voorstel van den Heer L. O. Lampe het voorlopig comité tot bestuur gekozen: Dr. W. Ch. de la Try Ellis, voorzitter, W. A. Trinler, ondervoorzitter, J. Ferguson, secretaris, Norman Chumaceiro, Benny Maduro, J. H. Sprockel, Mr. J. van de Veen Zeppenfeldt, A. S. Senior, P. Ir. A. de Bruyn O.P., en W. F. G. Mensing.

Op voorstel van den Heer Alfred Senior wordt Z.H.E. Mons. Petrus I. Verriet O.P., Apostolisch Vicarius van Curaçao, tot erevoorzitter gekozen, welke verkiezing door den Vicariaats-secretaris, Pater de Bruyn, aan den verkozene zal worden overgebracht. Pater de Bruyn meent, dat Mons. Verriet het erevoorzitterschap zal aanvaarden.

De Heer F. A. Vromans verontschuldigt den Heer Ir. Jan Noorduyn, dien men aanvankelijk ondervoorzitter had willen benoemen. De Heer Noorduyn meende, dat het practischer was, hiervoor iemand uit Willemstad te nemen. De Heer Vromans zegt, dat Ir. Noorduyn wel gaarne in het bestuur zal blijven zitten.

Hierna volgen interne besprekingen over de wijze van de huldiging. Met Emmastad is men terstond klaar. De Heer Vromans staat op: Mijnheer de Voorzitter, ik ben gaarne bereid die taak op mijn schouders te nemen (applaus).

Verschillende plannen worden gehoord en tenslotte meent men, dat een combinatie van de plannen van de Heren Sprockel, Hoogeveen en Van der Beek het best zal zijn. Er wordt besloten lijsten te doen circuleren op de verschillende gouvernements-, handels- en particuliere kantoren, waarnevens dan bussen voor hen, die niet op de lijst willen tekenen. De Heer Hoogeveen brengt naar voren, dat geen collecte kan slagen, indien er geen damescomité bij is. En „de dames moeten met zorg gekozen worden" (gelach overal en vooral aan het uiteinde van de bestuurstafel).

Gevraagd wordt of Aruba samen met Curaçao zal optreden. Dr. Moizes F. da Costa Gomez deelt mede, dat er op Aruba plannen bestaan en dat Dr. J. R. („Coco") Arends en de Heer Henny Eman hierover zullen kunnen inlichten.

Intermezzo: zachtkens slipt Mr. Thijs van der Laan naar binnen, nog moe en warm van een drukke middag, als steeds de Amigoe in de hand (ter censuur of voor lectuur? — de Heer van der Laan is geen betalend abonnee, P.G.'s krijgen de couranten gratis).

Tweede intermezzo: Achteraan zit de Heer F. A. Vromans, wanneer de Heer Norman Chumaceiro voorstelt den Heer Vromans tot lid van het bestuur te benoemen welk voorstel unaniem en met heftig applaus wordt aanvaard. Van de bestuurstafel klinkt het evangelische woord „Vriend, ga hoger op" en naar voren schrijdt Frederik Augustus Vromans, thans het „jongste lid" van het bestuur.

De verdere besprekingen zijn gewijd aan de uitnodigingen en plechtigheden, een aubade onder leiding van Den Frater Canutus. Adjudant Emile C. J. M. van de Laarschot stelt voor eveneens een parade te houden, welk voorstel door een handenklappende vergadering terstond wordt aangenomen.

Later zal men weer bijeenkomen om de verdere zaken te bespreken.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **Katholieke Sport Centrale:** 10.— Schoolwedstrijd: Ambachtsschool — Citoc. 11.— Juniorenwedstrijd: Vitesse — Ecuador 15.15 2e klasse D.S.C. — Tropials 16.30 1ste klasse Jong Bonaire — Vitesse.

VOOR POSTZEGELLIEFHEBBERS.

De Postdirecteur deelt mede:

Het philatelistenloket is met ingang van de 1e Juni as. voor het publiek geopend op Maandag van 9 tot 11 uur en op Vrijdag van 14.30 tot 16.30 uur.

EEN WENS EN EEN VRIENDELIJK VERZOEK.

Een muziekliefhebber schrijft ons:

Zoals u reeds in de recensie over de J.P.F.-avond heeft kunnen lezen, hebben zeer velen (de zaal was die avond stampvol), die van iets werkelijk moois, gesoigneerds, verzorgds, kortom van iets afs houden, op bijzondere wijze genoten van **het prachtige vioolspel van Max Tak**, hetwelk zo vèr en vèr uitging boven veel van het andere, dat geboden werd!

Wij menen dan ook namens velen te spreken, wanneer wij zeggen, dat **ovenbedoelde personen het zeer op** prijs zouden stellen, indien zij in de naaste toekomst nog eens op een aparte, speciale muziekavond voor veel langere tijd van Max Taks vioolspel zouden mogen kunnen genieten. Wij hopen het, zien daarnaar met belangstelling uit en leggen ons ook (of liever onze beide oren) reeds bij voorbaat aandachtig te luisteren!

[De Redactie ondersteunt dit idee van harte.]

De Vrije Fransen.

DE TOEKOMST VAN KATHOLIEK FRANKRIJK.

Met bizondere luister zullen de Vrije Fransen vandaag weer hun feestdag, de 30ste Mei, feest van St. Jeanne d'Arc, vieren. De vaandels der Vrije Fransen met het kruis van Lotharingen, eens strijdvaan van St. Jeanne d'Arc en thans van de Vrije Fransen, zullen weer in optocht ontrekken.

Maar ook zullen zij weer in eerbied buigen in de kerken, want Frankrijk is een Christelijk, is een Katholiek land. Van Frankrijk uit werd West Europa gekerstend en de eeuwen door is Frankrijk de drager van Christendom en beschaving geweest.

Men mag zeggen, dat de Vrije Fransen de toekomst van Katholiek Frankrijk zullen zijn.

Men kan de toestanden in Frankrijk ten tijde van St. Jeanne d'Arc vergelijken met de tegenwoordige situatie.

Eens werd Frankrijk door God door middel van St. Jeanne d'Arc gered, toen het scheen dat de ondergang onvermijdelijk was. Heden huldigen wij weer St. Jeanne d'Arc, de grootste Weldoenster van Frankrijk, maar ook van Engeland.

De grootste Weldoenster van Frankrijk, want zij legde de hechte fundamenten voor Frankrijks eenheid. Maar ook de Weldoenster van Engeland, want zij bevrijdde Engeland uit de greep van het Feodalisme der Noormannen, dat voor het land een hinderpaal was zich te ontwikkelen volgens zijn nationale aspiraties. Zij wilde de Engelsen uit Frankrijk verdrijven, waar zij niets te maken hadden. Maar nooit, zelfs niet in het heetst van de strijd heeft zij de Engelsen gehaat. Toen bij het onderzoek voor de rechtbank haar de vraag gesteld werd, of God de Engelsen haatte, antwoordde zij: „God houdt van de Engelsen, maar dan in Engeland". Herlees haar levensgeschiedenis, zoals Drs. Jan C. de Groot die gisteren beschreef, en trek daaruit de lessen, die wij nu zo nodig hebben.

Zowel voor Frankrijk zelf als voor ons, moet de vrijheid van Frankrijk de voorwaarde zijn voor een groots toekomstplan. Frankrijk is zich bewust, dat in de loop der eeuwen vorsten en volk de Franse Christenheid hebben opgebouwd als een onvergankelijk bolwerk.

Het is tenslotte de personificatie, door aanpassing en wederzijdse uitwisseling, van het nieuwe idee van nationale volkskracht en de oeroude idee van christelijke eenheid.

Bedenkt het wel. De nieuwe internationale orde kan niets zijn dan de christelijke orde, die Christus eens heeft ingesteld voor ieder, voor eeuwig! En daarom moet eerst en vooral Frankrijk vrij worden, vrij zijn leven in te richten volgens zijn oude tradities, zijn idealen, zijn christelijk ideaal!

Franse Katholieken, in deze dagen bestijgt ge de top van Calvarië. Ge zijt nu overweldigd door smart en vernedering, maar dit mag niet langer voor U zijn het uur der wanhoop. Staat op en wandelt in de glanzen van Uw roemrijk verleden, dat Frankrijk met Gods hulp zulk een adeldom heeft geschonken. Het uur der bevrijding zal voor u vroeger slaan dan gij verwacht.

Voorwaarts dan, kinderen van het vrije Frankrijk, voorwaarts met opgewekte stap, met onogebogen geest en een lied op de lippen!

Frankrijk ziet naar u uit. Frankrijk verwacht van U zijn vrijheid en toekomst. Frankrijk bidt voor u af onbezweken moed en de eindoverwinning richting op bijgestaan door tanks. — onder het kruis van Lotharingen!

APOTHEKEN.

Deze week hebben de volgende apotheken de Zondag- en nachtdiensten:

Otrabanda: Emma.
Punda: Excelsior.

FILM.

„**Fantasia**" (Roxy) is de fantastische fantasie, hèt — althans voor Curaçao — nieuwste gefantaseerde sprookje van Walt Disney met zijn getekende fantasten, een overweldigende onvergetelijke weelde van meesterlijke tekeningen, kleuren en muziek!

De Heer Max Tak doceerde reeds op Woensdagavond jl. naar aanleiding van dit uniek evenement in de Curaçaose film- en wel in het bizonder tekenfilmwereld. Hij deed dit op zeer bevoegde, met gramophoonplaten geïllustreerd, op de hem eigen onderhoudende, leerzame en sympathieke wijze. Het was andermaal een groot genoegen hiernaar te luisteren en onwillekeurig herinnerden wij ons de dagen van vóór 10 Mei 1940 toen wij in Nederland zijn muziekcauserieën mochten volgen.

De „Amigoe" bracht u diezelfde Woensdag jl. eveneens een bespreking over „Fantasia" welke u — naar wij van harte hopen — met aandacht en belangstelling zult hebben mogen lezen! Na hetgeen aldus reeds over dit kunstwerk hetwelk o.a. Zaterdag en Zondag, heden en 1 Juni as. in „Roxy" zal worden vertoond, werd gezegd, geschreven en besproken, willen wij daaraan op deze plaats niets meer toevoegen dan een warme aanbeveling en opwekking voor alle vrienden van de film en ditmaal ook van tekenkunst en muziek, deze welkome, prachtige gelegenheid om eens, zij het dan ook slechts voor een zeer korte tijd, al uw zorgen, beslommeringen, de oorlog, alle ellende enz., door een sprookje te vergeten, niet te missen! Een welhaast onbegrijpelijk iets, dat zulks nog mogelijk is!...........

Mèt den Heer Tak raden wij u met nadruk aan: **ziet goed, luistert goed!** Van een kunstwerk als „Fantasia", van de hierbij wederom levend geworden onvergankelijke classieke muziek ja, zelfs van bv. zo'n ogenschijnlijk zo onbelangrijk getekend, grapje of plaatje kunt u nog ongelooflijk veel genieten en nog zo ongelooflijk veel...... leren!

Van de Fronten.

NOORDAMERIKAANSE VLIEGERS VALLEN JAPS AAN.

Uit Kunming wordt gemeld, dat de Noordamerikaanse' vrijwilligersgroep van vliegers de Japanse posities ten Westen van de Salween op doeltreffende wijze heeft gebombardeerd en beschoten. De Noordamerikaanse vrijwilligersgroep leed geen verliezen (Tsjungking, (AP) 29.5).

HET DUITSE LENTE-OFFENSIEF IN LIBYE.

Edward Kennedy seint uit Caïro, dat de Britse tanks de Duitse gemechaniseerde 'strijdmacht terugsloegen, die aanvielen binnen vijftig mijlen van de Egyptische grens, terwijl Geallieerde en as-strijdkrachten bitter strijden in uitgebreide series van gevechten over de gehele Libyse woestijn op de toegangswegen naar Tobruk. De gevechten te land worden bijna alle gevoerd tussen tankstrijdkrachten en honderden machines, die kruisen door de vijftig mijl wijde streek ten Oosten en Zuid Oosten van Ain el Gazala, het anker van de Britse defensie toen de as-campagne plotseling werd ingezet diep in de nacht van Dinsdag. Hier en daar waren versterkte artillerie-posten in actie en dwongen zij de as-tanks grond af te staan. Boven in de lucht was de Raf onophoudelijk in de weer bombardementen uit te voeren. Gemeld wordt, dat de luchtactiviteit van de As belangrijk verminderd is. De Britse hoofdkwartieren beschouwden de toestand als bevredigend, doch gaven toe, dat de situatie in dit soort gevecht gauw kan veranderen en zeer gevaarlijk is voor beide partijen. Geen enkele bepaalde Britse landpositie is echter door den vijand veroverd en de Britten zeggen, dat de ontwikkelingen zich niet afspeelden naar de verwachtingen der Duitsers, daar de aanvallers de kustversterking te Tobruk niet hebben bereikt, welke zij voor een offensief tegen Egypte nodig hebben.

De as-aanval opende met een aanval door Italiaanse tanks op Bir Hacheim —bron van de weduwe— vijftig mijlen ten ZuidWesten van Tobruk. Vrije Franse strijdkrachten, die de sterke positie hielden, sloegen de aanval af en vernielden op zijn minst 35 tanks. Zij zijn leden van de „Battallion du Pacifique", dat gevormd is uit Fransen en inboorlingen van Franse eilanden als Tahiti. Gemechaniseerde Duitse strijdkrachten met ongeveer 250 tanks glipten rond Bir Hacheim naar het Zuiden en waren schijnbaar van plan Tobruk van achteren aan te vallen.

Aangezien dit streven klaarblijkelijk werd gedwarsboomd toen een Duitse colonne terugkeerde naar El Adem 15 mijl ten Zuiden van Tobruk, bewogen de Duitse strijdkrachten zich voort in kleinere groepen. Eén van deze colonnes bereikte Sidi Rezegh, op 50 mijl ten Westen van de Egyptische grens en 25 mijl ten Zuid Oosten van Tobruk, doch slechts om door de Britse tanks te worden teruggeslagen (Caïro, (AP) 29.5).

BRITTEN DOEN KRACHTIGE TEGENAANVAL IN LIBYE.

Het Britse communiqué, dat te Caïro werd uitgegeven, luidt als volgt:

„Felle gevechten duurden voort op 29 Mei ten Oosten van onze hoofdposities. Onze gepantserde en gemotoriseerde strijdkrachten deden een hevige tegenaanval op de vijandelijke pantserstrijdkrachten in de buurt van Knightsbridge en ten Westen van Acroma. Verder naar het Zuiden zijn onze tankeenheden in nauwe samenwerking met de Royal Airforce en behaalden zij successen tegen vijandelijke transportcolonnes, die in Noordelijke richting oprukken om zich te voegen bij de vijandelijke pantserstrijdkrachten. Onze mobiele colonnes, welke opereren ten Noorden en Noord-Westen van Bir Hacheim, vielen de vijandelijke voorraadlinies aan en de troepen, die deze pogen te beschermen.

Sommige vijandelijke tanks bereikten de kustweg ten Noord Westen van Acroma op 28 Mei. Gisteren waren zij op de glooiing, die een overzicht geeft op de kustweg en welke zij onophoudelijk beschoten. De vijand deed een mislukte aanval langs de kustweg tegen onze uiterste Noordelijke flank.

In de huidige phase van de slag is het niet mogelijk de verliezen te schatten, die aan den vijand werden toegebracht over het zeer wijde gebied, dat door de operaties gedekt wordt, doch het is bekend, dat reeds vele vijandelijke tanks werden vernield. Onze luchtstrijdkrachten zetten gedurende de gehele dag haar succesrijke aanvallen voort op vijandelijke colonnes en bleven de vijandelijke vliegtuigen onderscheppen. Hardere gevechten moeten verwacht worden" (Caïro, (AP) 30.5).

KRACHTIGE BRITSE DEFENSIE IN LIBYE.

Het Italiaanse Hoofdcommando deelde mede, dat de Britten krachtige weerstand bieden in Libye (Rome, (AP) 30.5).

AUSTRALIË IS PARAAT.

Vern Haugland seint van het Geallieerde Hoofdkwartier in Australië: De grootste verzameling van tanks, welke ooit in Australië werd bijeengebracht, werd getoond aan Noordamerikaanse correspondenten in een rondreis van een dag. Allen kwamen onder de indruk van de grote hoeveelheid nieuw materiaal, welke beschikbaar is in dit oorlogsgebied. Rondgeleid door Kapitein R. Denison, Pers-Officier in de Staf van Sir Thomas Blamey, die Commandant is van de Geallieerde landstrijdkrachten in Australië, sloegen de correspondenten de Noordamerikaanse troepen gade bij de veldoefeningen. Zij zagen het afvuren van mortieren en de oefeningen van Australische soldaten in Noordamerikaanse tanks en andere voertuigen.

De correspondenten zagen een aantal tanks, dat gereed is voor actie met Australiërs, die haar reeds uitstekend kennen. Grote veldtanks bevonden zich in een kamp van een Australische pantser-brigade in een bergkloof. Er waren middelzware tanks, lichte machines en twee der grootste machines, die vuurden op mikpunten van een kleine heuvel.

„De correspondenten leidende" door het gebied zeide Kapitein Denison, dat, voordat de Verenigde Staten deze machines zonden, „wij onze bemanningen moesten oefenen op modellen en miniaturen. Wij geloven, dat deze Noordamerikaanse tanks de beste zijn, die er bestaan."

Australiërs, die gaarne hun vaardigheid wilden tonen, laadden de correspondenten in hun rollende forten en reden over stompen en sloten en draaiden verwoed rond tot de zijders toegaven: „Jullie kerels hebben zeker geleerd hoe met deze dingen om te gaan."

Over het grootste deel van de 35 mijl lange tocht vroeger op de dag zagen de correspondenten Noordamerikaanse ploegen door de velden trekken aan beide zijden van de weg in oorlogsoefeningen. De verkeerswegen krioelden van militair verkeer, waaronder de grote kanonnen, die door vrachtauto's werden voortgetrokken. Sommige vrachtauto's waren geladen met zakken, aangezien vele troepen buiten kampeeren. Op een schietbaan zagen de correspondenten de soldaten zuiver mortieren afschieten. Vervolgens bezochten zij een tankbrigade, welke over een afstand van 2½ mijl over het land rukte (Australië, (AP) 30.5).

COMMUNIQUÉ VAN MOSKOU.

Het Russische middernachtelijk communiqué luidt als volgt: „Op 29 Mei zetten onze troepen in de richting van Izyum en Barvenkovo de defensieve operaties voort en sloegen aanvallen van tanks en infanterie af. In andere sectoren van het front hadden er geen grote veranderingen plaats. Volgens juistere data vernielden wij op 27 Mei 60 vliegtuigen en niet 28 gelijk eerder gemeld werd. Op 28 Mei vernielden wij 53 Duitse vliegtuigen."

Een aanvullend communiqué luidt: „In de Barentszee brachten onze schepen een treiler van 800 ton tot zinken en een transportschip van 12.000 ton" (Moskou, (AP) 30.5).

RUSSEN SLAAN NAAR DUITSE POSITIES.

Henry Cassidy seint uit Moskou:

Honderden Duitse doden zouden langs het Russische front zijn blijven liggen, terwijl het Rode leger fel weerstand bood aan het nazie-offensief ten Zuiden van Charkov en sloeg naar de vijandelijke posities van Leningrad tot de Zwarte Zee.

Pogende de Russische opmars naar Charkov — een van Ruslands voornaamste industriesteden voordat deze het mikpunt werd van twee strijdende legers — te breken, zouden de Duitsers, naar officieel vermeld werd, grote hoeveelheden tanks en infanterie tegen de Russische linies werpen in de Izyum-Barvenkovo sector op 80 mijl ten Zuiden van Charkov. De Russen zeiden, dat hun soldaten „verwoede gevechten" leverden tegen de aanvallen, doch het officiële communiqué liet het verloop daarvan in twijfel (Moskou, (AP) 29.5).

BERLIJN MELDT DE OVERWINNING IN DE SLAG BIJ CHARKOV.

Een speciaal Duits communiqué luidt als volgt: „De grote slag rond Charkov is geëindigd. In de sector van Veldmaarschalk Von Bocks legers hebben Luitenant Generaal Von Kleist en de Generaal van de tank-strijdkrachten Paulus hun defensie tegen de uiterste hevige vijandelijke aanval omgezet in een trotse overwinning van vernietiging.

Het aantal gevangenen is gestegen tot 240.000. 1249 Tanks werden veroverd of vernield. Het Roemeense legercorps onder Generaal Cornelio Dragalina evenals Hongaarse, Italiaanse en Slowaakse eenheden vochten zij aan zij met de Duitse troepen en droegen nieuwe glorie aan hun vlaggen bij. De luchteenheden van Kolonel Generaal Loehr en Luchtmaarschalk Pflugheil steunden onophoudelijk de strijd van het leger in de defensie en in de aanval en joegen de vijandelijke luchtmacht uit de lucht.

De 6e, 9e en 57e Sovjet-legers, omvattende ongeveer 20 divisies infanterie, 7 divisies cavalerie en 14 tankbrigades, zijn vernietigd. De bloedige verliezen van den vijand waren overal groot. De hoeveelheden oorlogsmateriaal, die veroverd of vernield werden gedurende de gevechten bedragen 1249 tanks, 2026 kanonnen, 538 vliegtuigen alsmede talrijke aantallen van andere wapenen en materialen" (Berlijn, (AP) 30.5).

DE FABRIEKEN TE GENNEVILLIERS AANGEVALLEN.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit: „Een krachtige strijdmacht van onze bommenwerpers viel in de nacht de belangrijke groep fabrieken aan te Gennevilliers nabij Parijs waar de Gnome-Rhone fabrieken voor vliegtuigmotoren, de Goodrich rubberfabrieken en andere fabrieken liggen, die door den vijand worden gebruikt voor de productie van belangrijke oorlogsmaterialen. De havenbedrijven te Cherbourg en Dieppe werden ook gebombardeerd en mijnen werden gelegd in vijandelijke wateren. Gevechtsvliegtuigen vielen spoorwegverbindingen in bezet gebied aan.

Vliegtuigen van het Kustcommando namen een vijandelijk convooi waar nabij de Friese eilanden.

Een strijdmacht van Hudsons en Hampdens werd uitgezonden en de eerste rapporten geven te kennen, dat de aanval een groot succes had. Een aantal voorraadschepen werd getroffen en in brand gezet. Van al deze operaties worden 7 vliegtuigen van het Bommenwerperscommando en 6 van het Kustcommando vermist" (Londen, (AP) 30.5).

FRANSE KUST AANGEVALLEN.

Twee grote formaties van Britse gevechtsvliegtuigen snelden het Kanaal over en spoedig daarna konden de bewoners op de kust het gedonder van de afweerkanonnen horen uit de richting van Calais, Duinkerken en Boulogne (Folkstone, (AP) 29.5).

DE RAF EN DE DUITSE SCHEEPVAART.

Het Britse Minister van Luchtvaart onthulde, dat het Duitse convooi, dat door Britse bommenwerpers de vorige nacht werd aangevallen op de hoogte van de Nederlandse kust, vermoedelijk op weg was naar de zeebasis Trondheim. De Britse vliegtuigen lieten 4 Duitse schepen brandende achter. Het Ministerie deelde mede, dat het een aannemelijke veronderstelling is, dat de schepen reeds enige uren onderweg waren en volgeladen waren met voorraden, welke mogelijk bestemd waren voor de nieuwe zeebasis Trondheim of voor de Duitse vlooteenheden, die haar bases hebben langs de Noorse kust of voor het Duitse leger aan het Petsamofront (Londen, (AP) 29.5).

WERELDNIEUWS.

HULL LEVERT GEEN COMMENTAAR.

Cordell Hull weigerde commentaar te leveren op de gebeurtenissen in Mexico, waar President Avila Camacho aan het Congres de macht vroeg om oorlog te verklaren aan de as. De politiek van het State Department is om geen quaesties te bespreken, die nog hangende zijn in andere landen en dus binnenlandse quaesties zijn (Washington, (AP) 29.5).

ACTIE TEGEN MARTINIQUE.

De Amerikaanse pers vraagt weer besliste, definitieve actie tegen Martinique. De „New York Post": „Laat ons deze vuile fascistische resten Martinique en Guadeloupe uitmesten, dat is de korte en goede weg om iedere twijfel of zij duikbootbases zijn, weg te nemen."

De „New York Sun": „Onze veiligheid eist, dat gevaren van die zijde niet kunnen worden geduld."

Generaal Charles de Gaulle heeft uit Londen bekend gemaakt, dat hij de toetreding van Admiraal Robert tot de Vrije Franse Beweging hartelijk zou verwelkomen. De Amerikaanse Senator Harry S. Byrd heeft gevraagd om allersnelste beëindiging van de onderhandelingen met Robert en als het nodig is bezetting van Martinique en Guadeloupe (New York, G.P.D. 29.5).

NIEUW RUSSISCH MACHINEGEWEER.

De radio van Berlijn berichtte, dat de Russen een nieuw machinegeweer met 4 lopen voor de eerste maal hebben geprobeerd in de slag van Charkov. De verklaring van een gevangen genomen Russischen Luitenant aanhalende zeide de radio, dat het machinegeweer 5000 schoten per minuut lost (Berlijn, (AP) 29.5).

VLEES-RANTSOEN IN ONBEZET FRANKRIJK.

Het vlees-rantsoen in onbezet Frankrijk voor de maand Juni werd officieel vastgesteld op 180 gram per week (Vichy, (AP) 29.5).

VERDRAG TUSSEN COLOMBIA EN V.S.

De Colombiaanse Ambassadeur Gabriel Turbay en Cordell Hull tekenden een overeenkomst, welke de termijn van de Noordamerikaanse militaire missie, die thans dient met de Colombiaanse strijdkrachten, met nog vier jaren verlengt. Turbay zeide, dat er bijna 14 Noordamerikaanse officieren samenwerken met de Colombiaanse lucht- en landstrijdkrachten (Washington, (AP) 29.5).

JOHN BARRYMORE OP STERVEN.

John Barrymore, de filmacteur, is in ernstig doodsgevaar. Hij werd terug ontvangen in het Katholieke Geloof en ontving de Laatste HH. Sacramenten. Dr. Hugo Kersten deelde mede, dat de Sacramenten hem werden toegediend door zijn ouden vriend Pater John O'Donnell (Hollywood, (AP) 29.5).

BARRYMORE OVERLEDEN.

John Barrymore, de 60 jaar oude ster van toneel, film en radio, overleed gisterenavond om 22.20 uur [0.50 uur Cur. Tijd]. Alleen de medici en zijn broeder Lionel waren tegenwoordig bij het overlijden (Hollywood, (AP) 30.5).

ALLERLAATSTE NIEUWS

— Londen: Een gezaghebbende bron zeide, dat uit de ca. 50 vijandelijke bommenwerpers, die in de afgelopen nacht tegen Engeland opereerden, 7 werden vernield.

— Vichy: Het Franse nieuwsagentschap zeide in een radio-uitzending, dat 40 personen werden gedood en 100 gewond bij de Britse aanval in de afgelopen nacht op het gebied van Parijs. De volledige bizonderheden van de getroffen objecten zijn een geheim, doch het werd toegestaan te onthullen, dat de „Noordwestelijke voorsteden met de wapenfabrieken" twee uren lang werden gebombardeerd door vliegtuigen van de Royal Airforce, die over de Duitse luchtafweerdefensies aan het Kanaal schoten om een nieuw bezoek te brengen aan de industriële voorsteden van Parijs. Het luchtalarm klonk over de gehele bezette hoofdstad en een wijd gebied er rond.

— Londen: Een Londense militaire commentator zeide, dat hevige Britse tank- en luchtaanvallen in de Libyse woestijn de Duitse pantsercolonnes vlak van haar eerste doel hebben tot staan gebracht en den vijand hebben gedwongen zijn gevechtsplannen te veranderen. Hij zeide, dat de Duitse pantserstrijdkrachten vele tanks verloren en dat een groot tankgevecht nog woedt in het gebied van Knightsbridge en Acroma. Hij zeide, dat de successen van Britse vliegtuigen en tanks tegen Rommels voorraadcolonnes „eveneens van belang" zijn.

De commentator zeide, dat deze aanvallen en de Duitse verliezen in de huidige slag Rommel zouden kunnen dwingen zich terug te trekken. Ingelichte bronnen waren van mening, dat de Britten, hoewel zij een groot tactisch succes behaalden in de eerste drie dagen van de campagne, een zeer goede kans hebben het gehele offensief stuk te slaan in het huidige tankgevecht.

— Moskou: De Russen maakten bekend, dat hun strijdkrachten 54 Duitse tanks buiten gevecht hebben geslagen en ongeveer 2000 Duitsers hebben gedood in nieuwe gevechten, die klaarblijkelijk nog plaats hebben in de Izyum-Barvenkovo sector ten Zuiden van Charkov. Het Sovjet-Informatiebureau zeide, dat de Russische legerdetachementen 27 Duitse tanks en ongeveer 3 compagnieën van de vijandelijke infanterie vernielden (misschien 600 man). Aan het Leningradfront werden meer dan 400 nazie-officieren en manschappen opgeruimd.

CURACAO.

MONSEIGNEUR WULFINGH VERENIGING.

Het bestuur schrijft ons:

De Mgr. Wulfingh-Vereniging is, naar wij veronderstellen, in de Curaçaose samenleving niet onbekend. Toch is het goed na 1½ jaar van bestaan het een en ander meer bekend te maken.

In October 1940 werd zij opgericht als Stichting om later in Vereniging te veranderen. Het gevormd bestuur zag er als volgt uit: Dr. M. Berkenveld, Voorzitter; J. Smeulders, Secretaris; A. B. Lo, Penningmeester; en als Commissaressen de dames C. Corsten, B. Karg en M. Zichem.

Kort na de oprichting in Januari 1941 werd er een vrijwillige inzameling gehouden, die het aardig bedrag van ruim duizend gulden opbracht. Het is hier goed te memoreren, dat dit bedrag niet uitsluitend is ontvangen van Surinaamse Katholieken, doch van de gehele Curaçaose samenleving. Sportliefhebbers hebben het hunne bijgedragen na deze inzameling en zo geroten wij van een paar aardige voetbalwedstrijden op het K.S.C.-voetbalterrein en van de C.V.B., terwijl de Gymnastiekvereniging „Thesos" in Theater Brion onze gemoederen beangstigde. De Vereniging werd goedgekeurd bij Gouvernementsbeschikking van 20 October 1941 No. 6021, en bij Bisschoppelijk besluit van 7 Januari 1942.

Het ledental is stijgende, doch wij hopen, dat meer uit onze samenleving tot leden mogen toetreden. Wij vestigen in verband hiermede er de aandacht op, dat ook niet Surinamers leden mogen zijn, en ook lichamen, en delen met genoegen mede, dat reeds enkelen van de laatsten leden zijn.

De door alle vormen verkregen middelen, na aftrek van alle onkosten, bedroegen op het eind van 1941, het eerste boekjaar, een kleine zeventien honderd gulden. In drie termijnen werden aan de Missie totaal ƒ 1600,— overgemaakt, welke bedragen in dank werden ontvangen door de Missie als ook door de Petrus Donders Stichting.

Op Aruba zijn wij doende een succomité te vormen en hopen hierin te zullen slagen. Door omstandigheden ziet het huidige bestuur uit als volgt: Dr. M. Berkenveld, Voorzitter; A. B. Lo, Penningmeester-Secretaris en Mej. Karg, Commissaresse, terwijl wij bijgestaan worden door een geestelijk adviseur, nl. den welbekenden pater M. Brada O.P.

Aan het slot van dit verslagje sporen wij allen aan lid te worden van de Vereniging en op de eerste plaats onze Surinaamse Katholieken, terwijl alle anderen ook welkom zijn, eveneens losse giften. Dat de Vereniging bloeie!

DE GAULLE, REDDER VAN FRANKRIJKS EER.

Er haperde tenslotte maar één ding aan den generaal: hij geloofde niet in de Maginotlinie.

Hij was, politiek geredeneerd, een zuiver conservatief-denkend mens en zijn militaire loopbaan was onberispelijk. Zijn vrije tijd werd voor honderd procent besteed aan het bestuderen van militaire problemen, hij handhaafde een ijzeren discipline onder zijn mensen, hij kwam uit een uitstekende familie...... enfin, er was niets kwaads te zeggen van den generaal... Maar...

Hij geloofde niet in de Maginotlinie.

En dat was in het vóór-de-oorlogse Frankrijk stellig een niet minder vergrijp dan openlijke muiterij.

In die ontzaglijke linie van betonnen forten hadden de Franse legerleiders zo ongeveer iedere franc belegd, welke zij uit de begrotingen konden los peuteren. Tanks? Vliegmachines? Een kniesoor, die daar ook maar een minuut serieus over dacht: speelgoed, waaraan men geen kostbare Franse francs vergooide.

Maar deze jeugdige generaal — De Gaulle, Charles de Gaulle — zat voortdurend te zeuren over vechtwagens. Hij schreef zelfs een boek, waarin hij de naïveteit had te beweren dat tweeduizend goede en goed-georganiseerde vechtwagens door ieder fortensysteem ter wereld heen zouden kunnen breken.

„Overplaatsing".

De Gaulle gaf exemplaren van dit boek ten geschenke aan de verschillende kopstukken in het Franse leger. Er was er geen een, die de moeite nam het boek met de vele gegevens, welke er in vervat waren te bestuderen, en ze besloten tenslotte om dien vervelenden De Gaulle, die als maar over vechtwagens bleef zeuren, naar Indo-China te sturen: dan hadden ze geen last meer van zijn vechtwagen-complexen.

Toen zijn tijd in Indo-China er op zat, keerde De Gaulle terug naar Frankrijk en... begon bij de Generale Staf te vragen om ...tanks. „Tanks" pleitte hij: „Waarom kopen wij niet meer tanks? Bouwen wij geen tanks... grote tanks, veel tanks".

„Vooruit dan maar", zeide men tenslotte: „Wanneer de generaal De Gaulle zo gebrand is op tanks, zullen wij hem commandant van een regiment vechtwagens maken".

Zo gelukkig als een kind ging De Gaulle zich wijden aan zijn vechtwagens. En kwam tot de conclusie, dat de tanks, waarover men hem regimentscommandant had gemaakt, eigenlijk maar weinig méér waren dan een hoop oudroest, verwaarloosd, smerig en bemand met ongeoefende, zorgeloze tankrijders.

Het eerste wat De Gaulle deed was een reorganisatie invoeren. Hij gaf opdracht al zijn vechtwagens uit elkander te halen, de onderdelen grondig te reinigen, nieuwe onderdelen te laten komen en de vechtwagens opnieuw op te bouwen.

Het liet zijn tankbemanningen werken als duivels. Wanneer er tijdens oefeningen een tank haperde, werd er onder geen voorwaarde toestemming gegeven, de vechtwagen naar huis te laten slepen. De bemanning moest bij de wagen blijven, hem repareren desnoods helemaal uit elkander halen, weer opbouwen en aan het rijden krijgen, maar er werd niet langer mee gespeeld; de mensen moesten hun vechtwagens door en door leren kennen.

De Gaulle sliep met een tank naast zich.

Naast zijn slaapkamer had hij in een grote garage een tank staan, omdat het dikwijls gebeurde dat hij 's nachts wakker werd met een nieuw idee inzake zijn vechtwagens dat hij onmiddellijk moest proberen.

Het gebeurde heel dikwijls dat zijn oppasser hem 's morgens kwam wekken... en tot de ontdekking kwam, dat de generaal in een smerige pyama, handen en gezicht onder de smeerolie, ergens onder zijn tank lag en bezig was iets te demonstreren of te herstellen.

Op een dag zou de Generale Staf komen om het vechtwagen-regiment te inspecteren. De Gaulle stelde zijn vechtwagens niet, zoals zulks te doen gebruikelijk was, in een lange linie op, maar liet de Generale Staf zijn tanks in actie zien, bezig met het trekken over een serie fortificaties welke verbluffend veel op de beroemde Maginot-linie geleken.

De Generale Staf keek zwijgend en min of meer verbluft toe.

Een der vele „goud-geranden" trok toen De Gaulle ter zijde en fluisterde hem vertrouwelijk in het oor: „Maar mijn beste brave De Gaulle, waarom schei je toch niet uit met dit soort dwaasheden? Denk toch om je carrière!"

„Ik denk niet aan mijn carrière!", antwoordde De Gaulle: „ik denk aan Frankrijk".

* * * *

Generaal De Gaulle glimlacht hoogst zelden.

Wanneer men hem in burger ziet, veronderstelt men een professor (en een zeer geleerd professor bovendien!) te zien. Zijn vader was trouwens professor. Die doceerde Engels in Parijs.

De Gaulle zelf had professor kunnen worden. Terwijl zijn mede-officieren zich wijdden aan het bestuderen van de genoegens van het uitgaande leven, welke Parijs had te bieden, was hij slechts zelden in hun gezelschap: hij was bezig met boeken en grafieken en tabellen en blauwdrukken.

Hij spreekt kortaf en snel, als het vuren van een machinegeweer.

Vier maal gewond, toen krijgsgevangene van de Duitsers.

Toen wereldoorlog I begon, was hij 2e luitenant en zelfs toen was hij reeds bekend om zijn grote ernst en de toewijding waarmede hij zich aan zijn werk gaf. Hij werd niet minder dan vier malen gewond en tenslotte kregen de Duitsers hem, in het begin van 1917, in handen: hij werd krijgsgevangen gemaakt. In het gevangenenkamp bestudeerde hij alle kranten, welke hij te pakken kon krijgen; iedere keer, dat er nieuwe officieren kwamen, die krijgsgevangen waren genomen, onderwierp hij ze aan een salvo van vragen.

„Die De Gaulle... beklaagde zich eenhunner: — je zou bijna denken, dat hij maarschalk Foch in eigen persoon is, wanneer je luistert naar de manier, waarop hij de nieuwelingen ondervraagt. En wat is hij tenslotte méér dan een doodgewone krijgsgevangene, net als wij allemaal?"

Toen de oorlog van thans uitbrak, was De Gaulle geenszins populair bij de Franse Staf. Slechts weinig hoge officieren namen hem ernstig. De Duitsers wel. En één Fransman...... Paul Reynaud. Maar Paul Reynaud, hoewel minister, had niet de minste invloed bij de Franse Generale Staf en kon niets beginnen tegen de daar vastgeroeste ideeën.

Hij kende de zwakke punten van de Maginot-linie.

In Januari 1940 (dus iets meer dan twee jaar geleden) schreef De Gaulle een breedvoerig memorandum, waarin hij wees op de uiterst zwakke punten van het hele Maginot-verdedigingssysteem. In datzelfde memorandum deed hij voorstellen om de Duitsers te verslaan.

Men moet even bedenken, dat op dat ogenblik de bevroren oorlog werd gevoerd, welke Duitsland gebruikt heeft om zich gereed te maken voor de beslissende slag via de Lage Landen.

„Geef mij tweeduizend tanks", zeide de Gaulle: „geef mij tweeduizend vechtwagens en ik zal de oorlog winnen! Laat mij de Siegfriedlinie verpletteren!"

Hij deponeerde dit plan, een plan dat Frankrijk had kunnen redden, op de werktafel van generaal Gamelin, opperbevelhebber der geallieerden. Gamelin nam het memorandum op, bladerde het schouderophalend door... glimlachte en gooide het in de prullenmand.

Frankrijks redding wordt verbrand.

Een uur of wat later haalde een ordonnans de prullenmand leeg, verscheurde de stukken, welke er in lagen, tot kleine snippertjes en bracht die naar de verbrandingsoven van het departement, waar het voorstel, dat Frankrijk had kunnen redden, tot as verging.

En zo gebeurde het dus, dat de Duitsers practisch geen weerstand ondervonden, toen de invasie van Frankrijk, via de meest brute neutraliteitsschending welke de wereldgeschiedenis der laatste eeuwen kent, plaats had.

De Gaulle had volkomen gelijk gekregen: de enige man, die naar hem had willen luisteren, Reynaud, werd minister-president en haalde onmiddellijk De Gaulle naar het departement van Oorlog. Het was echter reeds te laat...

Het enige, wat De Gaulle kon proberen, was alsnog zijn theorieën in practijk te brengen: hij haastte zich naar zijn tankregiment, wist er enige orde in te brengen en daarna met zijn tanks een wig te drijven in de Duitse aanval.

Met zijn oude, niet gemoderniseerde tanks met een matig geoefende bemanning wist De Gaulle de Duitse stormaanval tot staan te brengen, maar de man, die gelijk had, moest het tegen het ontzettende aantal vechtwagens, dat de Duitsers in het veld hadden gebracht, afleggen. Parijs viel, Frankrijk viel... maar De Gaulle viel niet. Hij wist naar Londen te ontkomen, teneinde de strijd voor Frankrijk voort te zetten.

In Londen.

Ergens in Londen huurde hij een bescheiden gemeubileerd huis, toverde het merendeel der kamers om in kantoren en leefde met zijn vrouw en drie kinderen een uiterst eenvoudig leven in wat er van het huis overbleef nadat het tot hoofdkwartier der Vrije Fransen was gepromoveerd.

Terwijl zijn vrouw en de kinderen boodschappen deden, het eten kookten, het huis schoon hielden, was De Gaulle druk in de weer: praatte uren en dagen met de vele duizenden vrije Franse vrouwen en mannen, die hem hun diensten kwamen aanbieden.

Hij had veel tegen: buiten Franse militaire kringen kende men de naam van De Gaulle practisch niet. Hij moest met eigenlijk niets beginnen. Vechtwagen-deskundige was hij, maar hij moest thans diplomaat worden. En zelfs een supérieur diplomaat. Hoewel hij van huis uit zeer conservatief was, moest hij zich aanpassen aan uiterst moderne en vooruitstrevende ideeën.

Maar De Gaulle wist al deze dingen, welke hij tegen had, volkomen onder de knie te krijgen. Binnen een paar maanden nadat hij in Britannië was aangekomen, stelde hij zich aan het hoofd van een expeditieleger dat naar Afrika trok om Frans Æquatoriaal Afrika aan de Nazie-overheersing te ontwringen.

Vichy haat de Gaulle.

Vichy moest niet veel hebben van De Gaulle. Hij had immers niet geloofd in de Maginot-linie? Thans haatten zij hem, niet omdat hij naar Engeland was getrokken, maar omdat de omstandigheden hem volmaakt in het gelijk hadden gesteld.

Zonder dat hij de gelegenheid kreeg zich te verdedigen werd er een krijgsraad gehouden en... De Gaulle werd als verrader ter dood veroordeeld. Hij werd tenminste verrader genoemd: maar man voor man moeten de leden van de krijgsraad hebben geweten, dat hij ter dood werd veroordeeld omdat hij gelijk had en zij ongelijk. En dat moet voor hen een ondraaglijke gedachte zijn geweest.

Toen De Gaulle hoorde, dat hij ter dood was veroordeeld, zeide hij niets.

Maar hij ging even daarna uit, naar een kleermaker in Londens West-End, en bestelde zes nieuwe uniformen...

En overal waar ter wereld Fransen wonen, wapperen vlaggen van De Gaulle: er rijden automobielen met De Gaulle's embleem. Op tal van plaatsen ter wereld oefenen blanke Fransen en gekleurde Franse in de wapenhandel: in Afrika wappert zijn vlag boven machtige legers. En de dag zal komen, waarop De Gaulle Frankrijk zal binnentrekken aan het hoofd van zijn zegevierende, overwinnende Vrije Fransen, Fransen uit alle uithoeken der wereld, voor wie het „Liberté" geen phrase is.

Dan zal schallend weerklinken het: „Allons, enfants de la patrie, Le jour de gloire est arrivé!"

Dan is er nog een kleine technische moeilijkheid op te lossen: dat doodvonnis van een Duits-gedirigeerde krijgsraad zal even ongedaan moeten worden gemaakt...

Maar tegen die tijd zal er zoveel ongedaan worden gemaakt, dat De Gau... het er op zal kunnen wagen... de Fran-se vechtwagens-generaal zal zegevie-rend Parijs binnenkomen!

EMMASTAD.

WACHTDIENSTEN: Za. en Zo.:

Telegram Afdeling:

30.5: Hr. Carrière, tel. 553, Hot... kamer 29.

31.5: Hr. Pons, tel. 675, Amalia va... Solmslaan 13.

Shipping & Supplies: Hr. Voncke... tel. 304, Amalia van Solmslaan 4.

Scheepvaart Afdeling: Hr. Karsc... tel. 398, Beatrixlaan 16.

Sportclub „Asiento" Tennis: Tenein-de ook ons 3e team eens de gelegen-heid te geven een wedstrijd te spele... ligt het in de bedoeling as. Zaterda... en Zondag op de baan van Julian... dorp een serie wedstrijden te laten spe-len, tussen dit 3e team, versterkt m... enige vroegere eerste klas krachten e... de bewoners van Julianadorp aang-vuld met enige spelers die evenee... buiten de geitenroosters van ons oli-dorp wonen.

De wedstrijd gaat geheel om de e... en het resultaat kan misschien a... woord geven op de vraag voor welk... kant de roosters nu eigenlijk wel ge-maakt zijn.

Voetballen: As. Zondag 31 M... Veteranen wedstrijd: „Asiento" — „Hollandia"; terrein Rio Canari... Aanvang 16.30.

SPORT - RUBRIEK.

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD PROGRAMMA

MUNDO NOBO

Zondag 31 Mei 1942:	A-Klasse	Volharding 1 — Atlanta 1 (Ankoné)
Zondag 31 Mei 1942:	Res.A-Klasse	Hercules 2 — Jong Curaçao 2 (Pengel)

SCHERPENHEUVEL.

Zondag 31 Mei 1942:	A-klasse	Arsenal — Scherpenheuvel (Rog)

De A-Klasse wedstrijden beginnen om 16.15 uur precies, de met * aangegeven wedstrijden beginnen om 14.30 uur.

De Juniores wedstrijden beginnen om 10 uur

De HH. Scheidsrechters worden verzocht bij verhindering dit tijdig te melden aan den competitie-leider, Frederikstraat 16, telefoon 1640.

ISCHRIJVINGEN: Independiente: J. Haseth, E. Susana, J. M. A. Hudson.
AFSCHRIJVINGEN: Independiente: B. W. Felida.

De eerste Secretaris de Heer E. Esser, woont Juicio 325, telefoon 1247.
De Penningmeester de Heer W. Willems, woont Arraratweg 20.
Beiden zijn eventueel te bereiken aan de Maduro & Curiels Bank.

HET BESTUUR.

Ons Hoekje.

Dit zullen de Dames lezen.

GREPEN UIT WAT ONS INTERESSEERT IN AMERIKA.

De bedoeling van soortgelijke stukjes, die wij voornemens zijn iedere paar maanden te plaatsen, is niet, u uitvoerig en volledig te berichten, wat er door en voor vrouwen en haar „spruiten" in Amerika allemaal gedaan wordt; maar wij doen enkele grepen uit Amerikaanse couranten, in de hoop, dat het vermelde verschillende onzer lezeressen zal interesseren. Wij onthouden ons hierin ook over het algemeen van commentaar. Vinden wij één of ander gezichtspunt zó belangrijk, dat het nadere bespreking behoeft, dan komen wij daar in een apart artikeltje wel eens op terug.

Werkzaamheden van verschillende vrouwen en vrouwen-organisaties.

Eén der meest stevig en algemeen aangepakte „bewegingen" op het ogenblik, is die voor betere voeding. Van een onderafdeling van het Departement van Landbouw en van de Defensie-Gezondheids- en Welvaartdiensten uit, door middel van vrouwelijke experts op voedings-gebied, gaat een uitgebreide propaganda en voorlichting voor de evenwichtige maaltijden.

Men verspreidt markt-lijsten en menu's voor kleine en middelmatige beurzen en houdt propaganda-vergaderingen voor vrouwen- en... mannen-clubs. Daar sommige vrouwen niet warm lopen voor de nieuwe voedsel-ideeën, kunnen de mannen de stimulans tot betere voeding in de gezinnen geven.

De New Yorkse Liga van Jonge Meisjes geeft sinds Maart cursussen in koken en beramen van maaltijden, speciaal voor gevallen van nood. Verder worden er in het Clubhuis Eerste Hulp cursussen gegeven, cursussen over voedingsleer en een speciale Eerste Hulp-cursus voor de vrijwilligsters bij het Motor Corps. Alle ontspannings-localen zijn in gebruik voor cursussen, verband maken etc. en enkele zijn afgestaan aan officieren van Leger en Vloot en hun vrouwen, voor wie cocktail-partijtjes en thee's worden georganiseerd......

De New York City Liga van Vrouwelijke Kiezers is een bureau begonnen, waar men grondige informatie kan krijgen over de democratische werkwijzen; vooral zal veel aandacht worden besteed aan de evenredige vertegenwoordiging. Alle mogelijke clubs, van mannen zowel als vrouwen, tonen een levendige belangstelling in de regeringswerkzaamheden en de verantwoordelijkheden van den burger in de democratie en er is grote vraag naar sprekers over deze onderwerpen. Het bureau zal in deze behoefte voorzien.

Dezelfde Liga heeft zg. Vrijheids-Fora opgericht, waar elementaire binnenlandse en na-oorlogse problemen zullen worden besproken. Parallel hiermede loopt het streven, het kiezerspubliek in te lichten en voor te bereiden, om bij de aanstaande herfst-verkiezingen voor het Congres, verantwoordelijke candidaten te kiezen. Het Hoofdbestuur vindt, dat van dit eerstvolgende Congres het lot van het soort beschaving, waarvoor wij nu alles in de waagschaal hebben gesteld, kan afhangen. Zes lezingen (2 per week) met debat zullen bekroond worden door een schriftelijke ondervraging. Onderwerpen zijn o.a „Waarom rantsoenering te verkiezen is boven een ongelijk verdeeld hamsteren". „Waarom hogere belastingen en andere anti-inflatie maatregelen wenselijk zijn". „Welke takken van dienst van de New Deal voor sociale verbeteringen na de oorlog behouden moeten blijven" enz.

Nog talrijke andere acties en werkzaamheden worden er momenteel door de vrouwen bedreven, o.a.:

Het zoeken van oorlogswerkzaamheden door vrouwelijke artsen. Het zoeken van beschikbare kamers als woonruimte voor fabriek-arbeidsters.

De opening van een school door de R.K. Carroll-Club te New York, ter bestudering van economische en sociale problemen, met als leidraad de pauselijke encyclieken.

Het oprichten van kinderbewaarplaatsen voor kinderen van voor defensie werkende ouders, met annex schuilruimte, voorzien van muziek, kinderspelletjes enz.

Het verzoek tot een onderzoek aangaande het veel voorkomen van kinder-arbeid.

Een anti-hamster campagne.

Het laten nemen van haar vingerafdrukken als oorlogs-voorzorgsmaatregel.

Een campagne ter besparing van afval.

Een onderzoek voor gezondere toestanden voor fabrieksarbeidsters.

Een zuinigheids-actie voor clubs, op papier, reizen en bloemstukken etc.: het bespaarde geld komt oorlogsdoeleinden ten goede.

Het trachten het tekort aan onderwijzend personeel aan te vullen met getrouwde vrouwen.

Het openen van een informatiecentrum aangaande: gezondheid, voedsel, rantsoenering, afval, besparing, moreel en luchtaanvallen.

Dus, zoals u ziet, zitten onze zusters in Amerika niet stil.

Onderwijs en opvoeding.

In Springfield is op de scholen het zg. Tolerantie-plan ingevoerd. Het is een grondige- en uitvoerige poging tot verdraagzaamheid tussen de verschillende rassen en de verschillende godsdienstige overtuigingen. Op de lagere scholen wordt den leerlingen, voornamelijk bijgebracht, het tezamen in vrede leven en werken aan de toekomst van hun land.

Op de middelbare scholen bezochten de leerlingen de gemeente-instellingen en bestudeerden haar inrichting en werkwijzen. Open discussies werden gehouden in de klassen, waar leerlingen en onderwijzers aan hun verschillende vooroordelen lucht gaven.

Ook bij de leer-cursussen voor volwassenen werden dergelijke onderwerpen besproken.

In de grote vacantie werden leergangen gegeven voor het onderwijzend personeel, over het belang van verdraagzaamheid en begrip inzake rassen en godsdienst-quaesties.

Dr. Edwin S. Burdell, directeur van de Cooper Unie, zegt, dat het verknoeien van tijd en geld, door het toelaten aan de Universiteiten van alle jongelui met middelbare school-diploma's, die zich melden, den belastingbetaler tot nadenken zal brengen. Hij staat een selectief toelatingssysteem voor en ook het organiseren van meer Junior Colleges, technische scholen en andere opleidingen voor minder-dan-universitaire graad, voor hen, die volgens iedere redelijke standaard, geen materiaal voor de Universiteit zijn.

In 500 steden door geheel de Verenigde Staten, werken de Ambachts-, Handels- en Technische scholen op een dag-en-nachtbasis, 24 uur aan een stuk door. Het meest populair zijn wel de cursussen, die opleiden voor de luchtvaart-industrie, scheepswerven, machinefabrieken en als auto-mechaniciën.

Sommige cursussen duren 10 weken en andere een heel jaar. De Staat betaalt den mensen, die herhalingsavondcursussen volgen, extra. De scholen werken op een dubbel plan: de normale opleiding en de spoed-opleiding. Voor de normale opleiding zijn ongeveer 2.500.000 jongens en meisjes ingeschreven. De scholen werken juist als fabrieken, in ploegen: bv. van 7 uur 's ochtends tot half 10 's avonds; en van 11 uur 's avonds tot 7 uur 's ochtends. De onderwijzers werken, ten koste van veel zelfopoffering, ten volste mede.

Van de Speyer-School te New York is een rapport verschenen over het onderwijs aan vlugger- en langzamer-dan-normaal lerende kinderen. Reeds zijn er 40 klassen voor vlugge kinderen opgericht. Het gebeurt nl. vaak, dat voor vlugge kinderen het tempo op school veel te langzaam is en zij hun belangstelling verliezen uit verveling. In de klassen voor vluggers wordt het leerprogramma veel verrijkt en krijgen de kinderen bv. een project, waaraan zij zelfstandig werken gedurende verscheidene maanden.

Voor de langzame kinderen wordt getracht, op vaak zeer onorthodoxe methode, hun belangstelling te wekken. Vooral voor rekenen werden geheel nieuwe wegen ingeslagen. Ook worden er vaak excursies gemaakt en keuze-onderwerpen behandeld, die hun bizondere belangstelling bleken te hebben. De resultaten waren boven verwachting gunstig.

Diversen.

Onder de nieuwtjes over woninginrichting vinden wij o.a., dat de kristallen-lichtkronen weer in zwang komen en wel in zeer mooie glas-bewerking die, volgens het desbetreffende artikel, de Venetiaanse glas-kunst in herinnering roept. Zij zijn dus hoogstwaarschijnlijk wel zeer verschillend van de ons welbekende „glazen monsters"!!

Bij Doubleday, Doran verscheen een boekje over woning-inrichting, zowel voor moderne flat-woningen als eeuwenoude landhuizen. Behalve een overzichtelijke en ter zake kundige text bevat het vele foto's van kamer-arrangementen en tekeningen over problemen als: hoe en waar de piano of vleugel te plaatsen; hoe en waar de schilderijen het voordeligst te hangen.

Een andere nieuwigheid vormen de beschilderde spiegels. Het zijn de grote 18de eeuwse Engelse spiegels, nog in hun oorspronkelijke 18de eeuwse lijsten, die naar China zijn gestuurd en daar met Chinese landschappen en andere Chinese voorstellingen zijn beschilderd en het bovenste vrijgelaten voor hun oorspronkelijke bestemming. Ik geef toe: het geheel klinkt bedenkelijk. Maar een foto van een der schilderijen leek daarentegen zeer mooi. Men zou natuurlijk het geheel moeten zien, om er zich een oordeel over te kunnen vormen.

De goede-nabuur politiek met Zuid-Amerika heeft ook al haar invloed gehad op de textiel-fabricage. Bedrukte stoffen, die geïnspireerd zijn door Zuidamerikaanse inheemse borduurwerk-motieven en aardewerk-versieringen, worden nu in de handel gebracht, benevens gordijnstoffen en stoel-bekledingen, die doen denken aan de Zuidamerikaanse rijk geborduurde stoffen.

Op het gebied van behang-papier maakt men druk gebruik van een proces, waardoor men, met behulp van de photographie, de tekening van houten betimmeringen, leer of textiel op het papier overbrengt. Ook reproduceert men op deze wijze bv. vogelmotieven van aquarellen, aldus het tere der aquarel in de reproductie behoudend. Luxueuzer is het papier, waarop alleen de zwarte lijnen worden over-gephotographeerd en de kleuren met de hand er worden ingeschilderd. Hiervoor worden dan vaak 17de en 18de eeuwse motieven gebruikt. Op het gebied van indirecte verlichting, zijn er met glazen-lampen in bloemenmotieven of ster-vorm.

Ook voor fluorescerend licht heeft men nu lampen, die er het onge-zellige en onhuiselijke aan ontnemen.

Trom-vormige plafond-lampen met rood-wit-blauwe decoraties voor kin-derkamers of speelkamers, nemen niet veel plaats in en doen heel vrolijk aan.

Van Amerikaans essenhout worden meubels gemaakt in een stijl, die aan Chinese invloeden doet denken, doch het zware en plechtige karakter van de meeste Oosterse meubels missen. Zij geven een sobere doch sierlijke indruk. Ik hoop, dat ik door deze korte opsom-mingen niet te veel dames een her-nieuwd heimwee naar de grote cultuur-centra heb bezorgd.

De enige troost, die ik kan geven is, een droeve: maar àl te velen uit „grote cultuur-centra" zouden waarschijnlijk graag alles geven wat zij bezitten, om die grote vrucht der menselijke cultuur: de geestelijke vrijheid, die wij zo vaak, door alle droge en warmte en dorheid, vergeten te waarderen, te mogen her-krijgen.

HET AMIGOE RECEPT VAN DE WEEK.

Hier volgt een andere manier, om lever op zijn Curaçaos te bakken.

Gebakken lever (Higra hasà) II.

Men wast en maakt de lever schoon op de gewone manier, snijdt haar daarna in kleine stukjes en doet haar vervolgens met een gesneden ui, een gesneden tomaat 2 eetlepels boter, 4 eetlepels slaolie, 4 eetlepels azijn, 3 à 4 kruidnagels, en 3 à 4 partjes knoflook in een kookpan. Daarna voegt men water toe, tot alles onder staat en 2 theelepels zout. Men laat alles teza-men stoven tot de lever gaar is. De tijd, hiervoor benodigd, varieert met de versheid der lever en de leeftijd van het rund, waarvan de lever gerequi-reerd is, doch beweegt zich tussen de grenzen van ¾ en 1¼ uur. Vervolgens neemt men alles van het vuur af en laat het bekoelen. Als de lever is afge-koeld, snijdt men haar in dunne plakjes en braadt hen even in een weinig sla-olie: heel even, want anders worden ze stijf. Nu voegt men de saus uit de kook-pan toe en warmt alles tezamen even op.